

VII OGÓLNOPOLSKI
KONKURS POETYCKI
im. ks. Jerzego Popiełuszki
„CENA MIŁOŚCI OJCZYZNY”

Radomsko 2011

VII OGÓLNOPOLSKI KONKURS POETYCKI
im. ks. Jerzego Popiełuszki
„CENA MIŁOŚCI OJCZYZNY”

Miejska Biblioteka Publiczna
w Radomsku

Tomik wydany z okazji
VII edycji ogólnopolskiego konkursu poetyckiego
im. ks. Jerzego Popiełuszki
„CENA MIŁOŚCI OJCZYZNY”

Organizatorzy konkursu:

Prezydent Miasta Radomsko

Dyrektor Miejskiej Biblioteki Publicznej w Radomsku

Przewodniczący Podregionu Ziemi Łódzkiej NSZZ „Solidarność” w Radomsku

Sponsorzy konkursu:

Miasto Radomsko

Ball Packaging Europe Radomsko Sp. z o.o.

Bank BGŻ

Przedsiębiorstwo Konstalex Sp. z o.o.

PSS „Zorza” w Radomsku

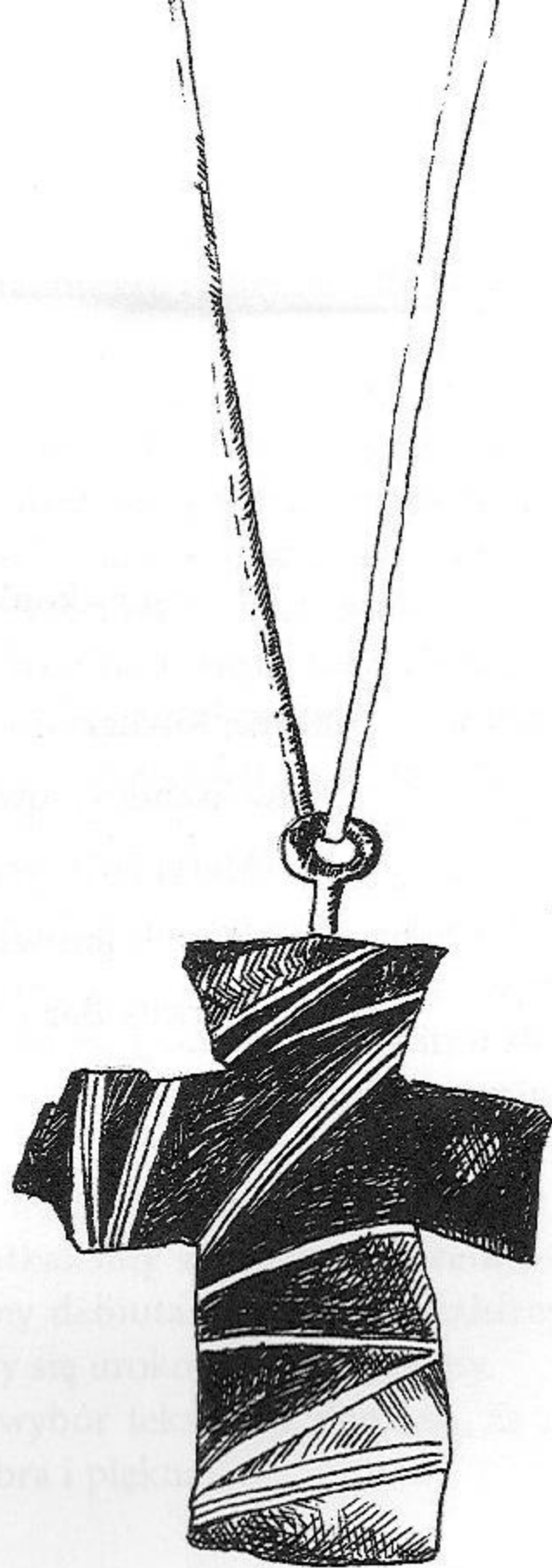
Copyright by: Miejska Biblioteka Publiczna w Radomsku

Projekt okładki i grafik: Marzena Zacharewicz

Skład i druk: Studio Poligraficzne „soldruk”, ul. Klonowa 7, 97-500 Radomsko, tel. 44 6826431

Wydawca: Miejska Biblioteka Publiczna w Radomsku

ISBN 978-83-63108-00-7

Radomsko 2011

Jury konkursu:

Andrzej Kucharski – przewodniczący

Aleksandra Nowak – członek

Maria Jeziorska – członek

Jolanta Dąbrowska – członek

Małgorzata Barwińska – członek

Tomik wierszy, który Państwu prezentujemy, jest owocem VII edycji Ogólnopolskiego Konkursu Poetyckiego pod hasłem „Cena miłości Ojczyzny”, którego organizatorem jest Miasto Radomsko i Miejska Biblioteka Publiczna w Radomsku.

Wiersze w tym zbiorze zawarte są cenne z wielu względów. Jest w nich hołd złożony wartościom, którym przez całe życie służył Patron konkursu i za które zapłacił najwyższą cenę. Znajdujemy w tych strofach umiłowanie prawdy i wolności, sprawiedliwości i miłości, szacunku dla człowieka i solidarności. Jest w nich poetycki wyraz społecznych emocji i nastrojów, są refleksy współczesności, komentarz do dziejącej się na naszych oczach historii. Są wiersze inspirowane katastrofą smoleńską i beatyfikacją księdza Jerzego Popiełuszki, która zbiegła się w czasie z obecną edycją konkursu.

Poezja ta jest miejscem wspólnym dla jej autorów i czytelników. Wiersze, które bierzemy dziś do ręki, w sposób autentyczny wyrażają wewnętrzny świat ich twórców, a dla odbiorców stają się źródłem emocji i przemyśleń. Jedni i drudzy bowiem zostali wezwani, by „wypowiadać prawdę, gdy inni milczą. Wyrażać miłość i szacunek, gdy inni sięją nienawiść.” Takie jest zadanie człowieka, o czym wielokrotnie przypominał Patron konkursu.

Jury konkursu z uwagą pochylało się nad każdym z 62 wierszy. Z radością w gronie autorów spotkaliśmy znane z poprzednich wydań nazwiska, z satysfakcją powitaliśmy debiutantów, podziwialiśmy artyzm poetyckiego wyrazu i poddawaliśmy się urokowi prostej formy.

Dziś oddajemy czytelnikom wybór tekstów z nadzieją, że spotkanie z nimi będzie źródłem trwałego dobra i piękna.

I miejsce

Karolina Gurazda

Godło: Panna Bendrix

leszek pękała przyznaje się

(bóg na chwilę zamknął oczy)

bez winy
jak kamień
wrzuciliśmy ciało do wody

bałem się

woda zachłannie połknęła
życie skrępowane sznurem

po wszystkim wróciłem do domu
i umyłem ręce

każde zło
ma imię i twarz
którą można dotknąć

leszek
człowiek
morderca

nie potrafiłem
siebie uratować

żyję z gnijącym
obolem pod językiem

boję się

pada deszcz
nie widzę już
najmniejszej arki
sensu

(bóg nigdy nie zamyka oczu
on widzi i dotyka każde serce
czasami tylko serce myli światło
z jasno iskrzącą się ciemnością)

państwo to aż ludzie

ja
żołnierz swojego życia
w czasie pokoju
w państwie dobrobytu
w którym łatwiej umrzeć
niż przeżyć kolejny dzień

próbuję
procą słowa w wierszach
zranić goliata systemu

ośmielam się
walczyć
o siebie

wyciągam do ciebie rękę
pomóż mi

*nie wystarczy urodzić się człowiekiem
trzeba jeszcze być człowiekiem*

II miejsce
Tadeusz Charmuszko
Godło: Smagły

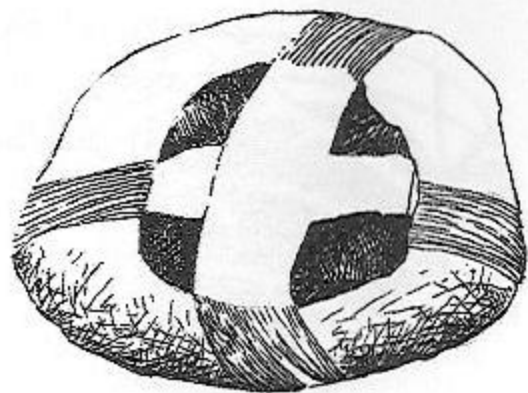
DO POPIEŁUSZKI

na ołtarzu niebieskim
wznosisz kielich
pełen po brzegi
ziemskich goryczy

swoją krew przelaną
przemieniasz
w wino które
smakują mordercy

niebo powoli zdejmuje
z oczu czarną opaskę
jeszcze chwila i znów
rozbłyśnie słońce

w zmarszczkach
na czole matki
zakrzepły ból
jest nie do otarcia

PRZY GROBIE POPIELUSZKI

Polska to gościnny kraj
bardzo gościnny
zawsze tak było
jak sięgnąć pamięcią
i kiedy pamięć chciano zabić

wtedy niosłeś ludziom
serce na otwartej dłoni
a spotkałeś pałki
sznur i kamienie

Polska to gościnny kraj
bardzo gościnny
mordercy spokojnie
przy kominku
wspominają dawne czasy

na ostatnią drogę
dostałeś worek kamieni
żeby nikt nie mówił
że zginąłeś z nędzy i głodu

Polska to gościnny kraj
bardzo gościnny
zawsze tak było
jak sięgnąć pamięcią
i kiedy pamięć chciano zabić

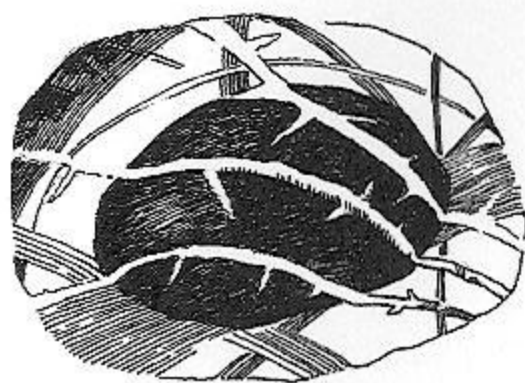
ŚPIEW ZIEMI

Z pól wyorane pługiem
Historii rdzawe wspomnienie
Między Odrą a Bugiem,
Gdzie ziemia żyzna w cierpienie.

Wiary pszeniczne ziarna
Posiejemy na niej, synu,
Żeby wnukom mocarna
Wschodziła jutrzeńką czynu.

Perłami rannej rosy
Nasączymy kromkę chleba
I ptaki myśli bosych
Wzbijemy sercem do nieba.

Z pól wyorane pługiem
Na lepsze jutro nadzieje
Między Odrą a Bugiem,
Gdzie od Jasnej Góry dnieje.

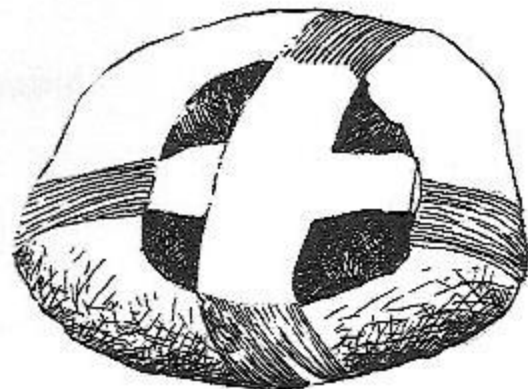
II miejsce
Janusz Michał Doyniak
Godło: Polonus

MACIERZ

Tylko nie mówcie mi o Polsce
pełne kieszenie stanowisk sutych
frazesy puste czczych obietnic opartych o
bufet

Polska to krew nie flaszka wódki
los męczenników z ręki wroga
kamień nagrobny zawsze z krzyżem i
Matka Boża

Polska to młodzież przyszłość tej ziemi
białe męczeństwo plagi wyjazdów
tęsknota zawsze powracać każe
do gniazda

ZŁO I DOBRO

Z krainy serc gołębic co w spaczonych lustrach
postrzegane są jako drapieżne jastrzębie
od ludzi co lubują w obcych dla nas gustach
przybyłem po latach do ojczyzny piekła

Eldorada zbójów co udają świętych
zagadując prawdę zgrabnymi słowami
po to by skryć kompleksy wady i nikczemność
mówią o godności będąc potworami

Stęskniony wracałem do słodkiej nieprawdy
gdzie w skażonym kraju rządzi twardy łokieć
tutaj wbrew zapewnieniom niewiele się zmieniło
krew męczenników ciągle woła bólem w niebo

Ciężki krzyż na mych barkach
czyż przyjdzie serce złożyć na obczyźnie
stałem obnażony w prawdzie o rodakach
karleje ojczyzna ona ginie ja ginę

Więc modlę się o zmianę
i o to by nie wpaść
w nienawiści sidła

III miejsce
Elżbieta Stepien
Godło: Jesień

Wybacz

Tym

Którzy mieli noc w sercu

Pałką dyktowali własne prawa

Tym

Dla których nie liczył się człowiek

A jedynie słuszna idea

Tym

Których przerażały msze za ojczyznę

ze strachu gotowi byli zabić wolność

Tym

Co z bezsilności wobec wielkiej wiary

Na zawsze zamknęli twoje usta

Tym

Przez których płakała twoja matka

Do serca tuląc sutannę

Wybacz...

Błogosławiony

III miejsce
Elżbieta Stepien

...cisza...

...cisza...

...cisza...

zapadła

gdy umilkł plusk

warkot samochodu

ostatni oddech

bicie serca

...cisza...

kapłana już nie ma...

zagrzmijcie niebiosy!

zapłaczcie deszczem!

oto odszedł sprawiedliwy!

nieuczciwie uciszony!

...cisza...?

zapadła lecz

nie zdołali oprawcy

ugasić iskry którą rozpałał

ten poniżony stał się wielki

siłą Chrystusowej miłości

prawdziwa świętość

narodziła się w ciszy

mocą cierpienia i przebaczenia

...cisza...!

III miejsce
Rafał Jaworski
Godło: Zadwórz

Urna z prochami, które budzą emocje

Jedni mówią,
że umarł bohater. Inni, że zdrajca.
Głosy w sondażach są podzielone.
Zło zrównało się z dobrem
w sensie statystycznym.

Synów bohatera, czy też zdrajcy,
wyrugowano z radości i trudów życia.
Nie wiadomo do końca,
czy za to, że był zdrajcą, czy za to, że był bohaterem?
Ojczyzna odzyskała wolność,
którą kreślą granice rozsądku jej obywateli.

Na grobie
plwociny

Nad grobem
dziękczynienie

Świadomość samotności zdrajcy czy też bohatera
budzi upiory przerażenia.

Na grobie
plwociny

Z ich skamielin
za lat sto, a pewnie mniej
zestali się sarkofag narodu, którego zapewne
nie będzie
mentalnie

Wyróżnienie
Daniela Bednarek
Godło: Biała Akacja

Przerwana pieśń

Ofiarom katastrofy lotniczej
Pod Smoleńskiem
10.04.2010 r.

Lecieli z pieśnią na ustach,
z biało-czerwoną w dłoniach,
by nad dołami Golgoty
Pamięć przed kłamstwem zachować.

A serca mieli gorące,
polska płynęła w nich krew.
Pielgrzymi z Niepodległej
spieszyli, by oddać cześć

synom Polskiej Ojczyzny
zgładzonym przez NKWD.
W katyńskim lesie ich groby
owiane w złowrogiej mgle.

Lecieli z pieśnią na ustach,
z biało-czerwoną w dłoniach.

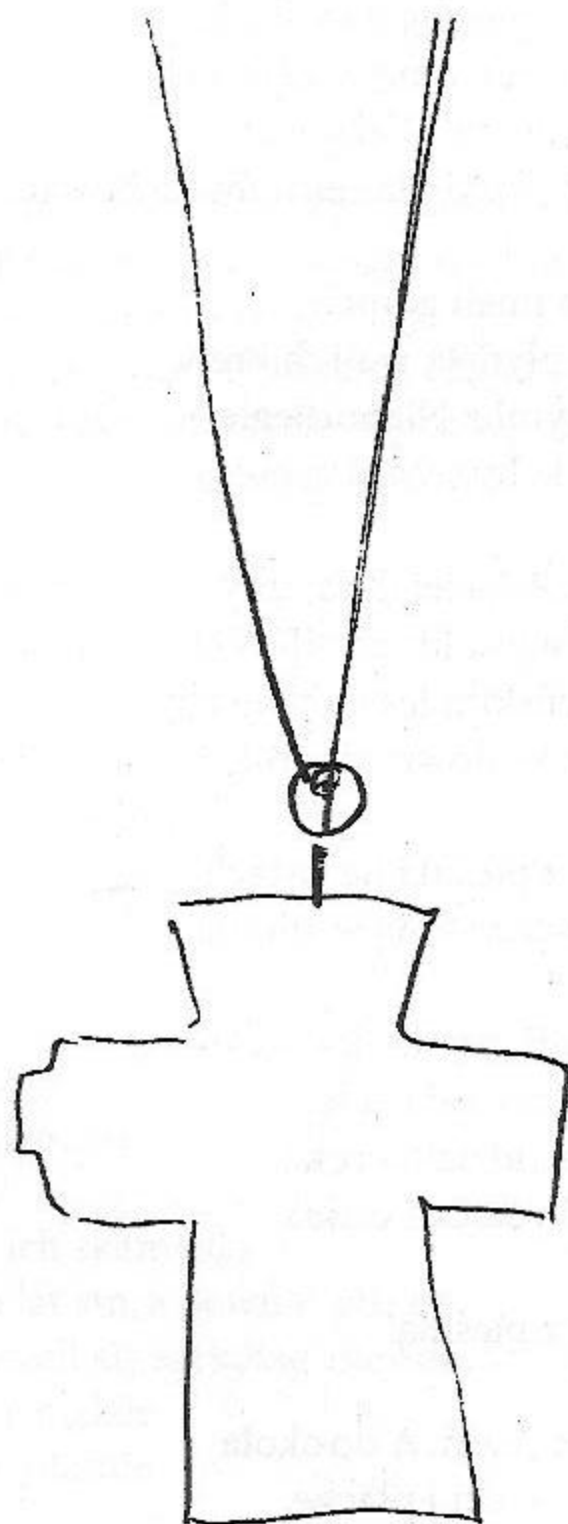
W chwili, co brzmiała pieśnią,
ziemia zadrżała cała.
Zło niewidzialną ręką
rozdarło serca i ciała.

Lecieli z pieśnią.

Ucichła pieśń. A dookoła
już tylko jęki i płacze.
- Katyńska Matko, swe dzieci
do serca przytul, w rozpacz.

I uchyl im rąbka nieba
za to, że z serca odwagi
dla swej kochanej Ojczyzny
życie za Prawdę oddali.

A wieniec, ten biało-czerwony,
co pod kadłubem się ostał,
połóż na Braci mogile
i przy nich na zawsze pozostań.

Wyróżnienie
Edmunda Bodanka
Godło: Okruszek

Dwa bieguny

Kłamstwo i prawda
Zemsta i przebaczenie
Zło i dobro,
A człowiek w środku
Miotany
W lewo i w prawo
Gorąca, fioletowa energia
W Ojczyźnie rzuconej na szale
Wagi historii –
Trik magiczny...
Półprawda chłodnej srebrzystej bieli
Słowa zamienia w broń
Naga prawda złotej poświaty
Dojrzewa
Oplata umysły
Pulsuje wskaźnik wyboru
Dobrem zło zwyciężaj

Wyróżnienie
Edyta Dyktyńska
Godło: BloodyRose7

„Cena życia”

Widzę Ją
olśniewającą,
ale i boleśnie piękną.
Wspomnienie o Niej
staje się symfonią,
która rozbrzmiewa zbyt głośno,
ale której nie mogę przestać słuchać...
Ta symfonia
mówi o miłości...
Miłości pełnej absolutnego oddania
gdyż ten co kocha,
nie myśli o sobie,
myśli o wierze ...
Wierze, która mogłaby zaćmić słońce
swoim żarem
i jasnym blaskiem
Mówi o nadziei...
Nadziei podnoszącej strapione serca
do walki
o lepsze jutro.
Dla Ciebie
gotowy byłbym umrzeć,
zapłacić najwyższą cenę,
by dziś, ciesząc się chwałą,
ogłądać Cię wolną, Polsko.

Wyróżnienie

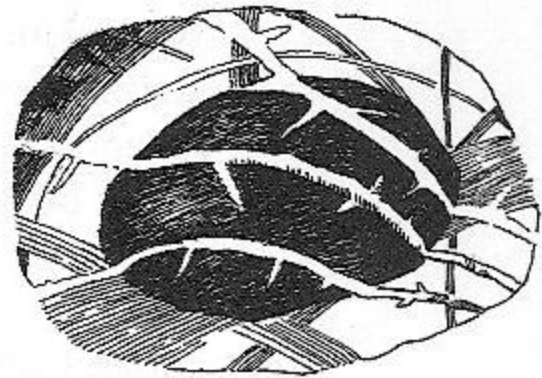
Małgorzata Kaczmarek-Barda

Godło: Klementyna

„Szkło”

Idąc
uśmiecham się do szyb
szklanych twarzy
Nie boję się ich
bo wiem że są obojętne
Rozumiem
Chwila radości
nie rozbłysła nigdy
w ich oczach
a jeśli nawet
to na krótko

Nie zapamiętali
Nie zauważyli
że wystarczy
przetrzeć fragment szkła
przejrzeć
by zobaczyć
promień

Wyróżnienie

Małgorzata Kaczmarek-Barda

Godło: Klementyna

„Poletko współczesności”

Kolejną armię
niewygodnych myśli
zagłuszyłeś
przetrzymałeś
brakiem reakcji
Nie dopuściłeś
do siebie uczuć
Strach odszedł
Przyszła obojętność

Przestałeś się
zastanawiać
nad zajęciem stanowiska
w sprawie
która znów
dotyczy innych
więc nie ciebie

Sprawa znajduje się
na polu bitwy
ale obok twojego poletka
które z zaciętością i mozołem
uprawiasz dla siebie

Wpatrzony w ziemię
idziesz bez twarzy
i niepotrzebna ci
żadna bitwa

Już
oddałeś walkowerem
swoje wrażliwe sumienie

Wyróżnienie
Joanna Rżanek
Godło: Niebieska

Zamknij oczy
i pomyśl
jak dobrze żyć
w wolnym kraju,
bez strachu o życie,
swoje i innych
i o jutro.

Zamknij oczy
i wyobraź sobie
jego oddanie,
aby dziś było
właśnie takie
jak teraz.

Zamknij oczy
i poczuj
jego ból i strach.
I niezmierną nadzieję,
która była w nim aż do końca,
-nadzieję,
że wygra dobro.

Wygrało.

SPIS TREŚCI

Karolina Gurazda	
leszek pękała przyznaje się	7
państwo to aż ludzie	8
Tadeusz Charmuszko	
DO POPIEŁUSZKI	9
PRZY GROBIE POPIEŁUSZKI	10
ŚPIEW ZIEMI	11
Janusz Michał Doyniak	
MACIERZ	12
ZŁO I DOBRO	13
Elżbieta Stępień	
Wybacz	14
*** ...cisza...	15
Rafał Jaworski	
Urna z prochami, które budzą emocje	16
Daniela Bednarek	
Przerwana pieśń	17
Edmunda Bodanka	
Dwa bieguny	19
Edyta Dyktyńska	
„Cena życia”	20
Małgorzata Kaczmarek-Barda	
„Szkło”	21
„Poletko współczesności”	22
Joanna Rżanek	
*** ...Zamknij oczy...	23

ISBN 978-83-63108-00-7